

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 78/1026/ЕИО

от 18 декември 1978 година

за взаимното признаване на дипломи, свидетелства и други удостоверения за професионална квалификация “ветеринарен лекар”, включваща и мерки за улесняване ефективното упражняване на правото на установяване и свободно предоставяне на услуги

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 49, 57, 66 и 235,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент,²

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет,³

като има предвид, че съгласно Договора, след приключване на преходния период, не се допуска каквото и да е дискриминационно третиране, основано на националността, по отношение на установяването и предоставянето на услуги; като има предвид, че така осъщественият принцип на национално третиране се прилага по-специално за издаването на евентуално изисквано разрешение за достъп до ветеринарните дейности, както и за регистрирането или членството в професионални сдружения;

като има предвид, че все пак е уместно да се предвидят разпоредби за улесняване на ефективното упражняване на правото на установяване и свободно предоставяне на услуги от ветеринарните лекари;

като има предвид, че съгласно Договора, държавите-членки се задължават да не оказват никакво съдействие, което би нарушило условията на установяване;

като има предвид, че член 57, параграф 1 от Договора предвижда приемането на директиви за взаимното признаване на дипломи, свидетелства и други удостоверения за професионална квалификация; като има предвид, че настоящата директива е насочена към признаването на дипломи, свидетелства и други удостоверения за ветеринарномедицинска квалификация, даващи право за упражняване на ветеринарната медицина;

като има предвид, че с оглед на съществуващите в момента различия между държавите-членки по отношение на формите и периодите на обучение на ветеринарните лекари, е необходимо да се предвидят някои координационни разпоредби, които да позволят на държавите-членки да пристъпят към взаимното признаване на дипломи, свидетелства и други удостоверения; като има предвид, че съгласуването се осъществява с Директива

¹ ОВ С 92, 20.7.1970 г., стр. 18.

² ОВ С 19, 28.2.1972 г., стр. 10.

³ ОВ С 60, 14.6.1971 г., стр. 3.

78/1027/ЕИО на Съвета от 18 декември 1978 г. за съгласуването на законодателните, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се за ветеринарномедицинските дейности ⁴;

като има предвид, че по отношение на притежаването на придобитата образователно-квалификационна степен, поради факта, че една директива за взаимно признаване на дипломите не включва непременно формално приравняване на степените, за които се отнасят тези дипломи, следва да се разреши използването на тази степен само на езика на държавата-членка по произход или от която идва лицето;

като има предвид, че за улесняване прилагането на настоящата директива от националните администрации, държавите-членки могат да препоръчат лицата, за които тя се отнася и които отговарят на нейните образователни изисквания, да представят заедно с документа за образование и свидетелство от компетентните власти на страната по произход или от която идва лицето, удостоверяващо, че тези документи са именно визираните в настоящата директива;

като има предвид, че в случай на предоставяне на услуги, изискването за регистриране или членство в професионални организации или сдружения, свързано с трайния и постоянен характер на дейността, извършвана в приемащата страна, безспорно би представлявало неудобство за предоставящия услугите, поради временния характер на неговата дейност; като има предвид, че следователно това изискване трябва да отпадне; като има предвид, че в такъв случай е все пак целесъобразно да се осигури контрол върху професионалната дисциплина, което е от компетенцията на тези професионални организации или сдружения; като има предвид, че за тази цел, и като се запазва приложението на член 62 от Договора, следва да се предвиди възможността лицето да се задължи да уведомява за предоставянето на услугите компетентния орган в приемащата държава-членка;

като има предвид, че следва да се разграничат изискванията за морал и почтеност по отношение на първоначалния достъп до професията, от една страна и упражняването ѝ, от друга;

като има предвид, че по отношение на дейността на ветеринарния лекар като наето лице, Регламент (ЕИО) N° 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 за свободното на движение на работници в Общността⁵ не съдържа специални разпоредби за професиите, регулирани по отношение на морала и почтеността, професионалната дисциплина и използването на документ за професионалната квалификация; като има предвид, че според държавите-членки съответните норми са или могат да бъдат приложими както за наетите работници, така и за лицата на свободна практика; като има предвид, че във всички държави-членки за ветеринарномедицинските дейности се изисква диплома, свидетелство или друго удостоверение за ветеринарномедицинска квалификация; като има предвид, че тези дейности се упражняват както от лица на свободна практика, така и от наети работници, или от едно и също лице последователно и в двете качества по време на цялостната му професионална дейност; като има предвид, че за да се улесни напълно свободното движение на тези специалисти на територията на Общността, следователно е необходимо прилагането на настоящата директива да обхване и ветеринарните лекари – наети работници,

⁴ Вж. стр. 7 на настоящия "Официален вестник".

⁵ ОВ L 257, 19.10.1968 г., стр. 2.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Настоящата директива се прилага за ветеринарномедицинските дейности.

ГЛАВА II

ДИПЛОМИ, СВИДЕТЕЛСТВА И ДРУГИ УДОСТОВЕРЕНИЯ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ “ВЕТЕРИНАРЕН ЛЕКАР”

Член 2

Всяка държава-членка признава дипломите, свидетелствата и другите удостоверения за професионална квалификация, издадени на граждани на държавите-членки от другите държави-членки, в съответствие с член 1 от Директива 78/1027/ЕИО и изброени в член 3, като по отношение на достъпа до ветеринарномедицинските дейности и упражняването им на нейната територия, им придава еднаква сила с дипломите, удостоверенията и другите свидетелства за професионална квалификация, които тя издава.

Когато диплома, свидетелство или друго удостоверение за професионална квалификация, от изброените в член 3, е издадено преди влизането в действие на настоящата директива, то следва да бъде придружено от потвърждение от компетентните органи на държавата, в която е издадено, че е в съответствие с член 1 от Директива 78/1027/ЕИО.

Член 3

Визираните в член 2 дипломи, свидетелства и други удостоверения са:

а) във Федерална Република Германия:

1. *“Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung”* - свидетелство за Държавен изпит по ветеринарна медицина, издадено от компетентните власти;
2. удостоверения от компетентните власти във Федерална република Германия, с които се приравняват образователните документи, издадени след 8 май 1945 г. от компетентните власти в Германската демократична република с посочения в точка 1 документ за образование;

б) в Белгия:

“wettelijk diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde” - официалната диплома за доктор по ветеринарна медицина, издадена от държавните

университети, от централната комисия или от държавните комисии за висше образование;

в) в Дания:

“*bevis for bestået kandidateksamen i veterinaervidenskab*” (cand. med. vet.) - свидетелство, удостоверяващо успешното полагане на изпит за “кандидат-ветеринарен лекар”, издадено от “*Kongelige Veterinaer - og Landbohøjskole*”;

г) във Франция:

“*docteur vétérinaire d'Etat*” - диплома за доктор по ветеринарна медицина;

д) в Ирландия:

1. диплома за “*Bachelor in/of Veterinary Medicine*” (MVB);

2. “*Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons*” (MRCVS) – диплома, получена след успешно положен изпит при завършен пълен цикъл на обучение във ветеринарно училище в Ирландия;

е) в Италия:

“*Diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria*” – диплома, издадена от министъра на просветата въз основа на решението на компетентната държавна изпитна комисия;

ж) в Люксембург:

1. “*Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire*” - държавна диплома за доктор по ветеринарна медицина, издадена от държавната изпитна комисия и заверена от министъра на образованието;

2. Дипломите за висше ветеринарно-медицинско образование, издавани в някоя от държавите на Общността, които предоставят право на стаж, без да осигуряват достъп до професията, и които са признати от министъра на образованието, в съответствие със Закона от 18 юни 1969 г. за висшето образование и признаването на чуждестранните степени за висше образование и квалификации, придружени от удостоверение за стаж, заверено от министъра на общественото здравеопазване;

з) в Холандия:

1. “*Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen*” – свидетелство, удостоверяващо успешно положен изпит по ветеринарна медицина;

2. “*Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen*” - свидетелство, удостоверяващо успешно положен изпит по ветеринарна медицина;

и) в Обединеното Кралство:

the degrees (Дипломите):

- “*Bachelor of Veterinary Science*” (BVSc.),
- “*Bachelor of Veterinary Medicine*” (Vet.MB или BVet.Med.),
- “*Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery*” (BVM and S или BVMS).

“*Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons*” (MRCVS) – диплома, получена след полагане на изпит при завършване на пълния цикъл на обучение във ветеринарно училище в Обединеното Кралство.

ГЛАВА III

ПРИДОБИТИ ПРАВА

Член 4

Всяка държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на гражданите на държавите-членки, чиито дипломи, свидетелства и други удостоверения не отговарят на всички минимални образователни изисквания, посочени в член 1 от Директива 780/1027/ЕИО, дипломите, свидетелствата и другите удостоверения за ветеринарномедицинска квалификация, издадени от тези държави-членки преди влизането в действие от Директива 78/1027/ЕИО, придружени от документ, удостоверяващ, че тези граждани действително и законно са извършвали съответната дейност в продължение на най-малко три последователни години през петте години, предшестващи издаването на този документ.

ГЛАВА IV

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННАТА СТЕПЕН

Член 5

1. Без да се нарушава член 13, приемащите държави-членки се грижат за признаване правото на гражданите на държавите-членки, които отговарят на условията, постановени в член 2 и 4, да използват придобитата от тях образователно-квалификационна степен и, евентуално, съкратената форма на тази степен, възприета в държавата-членка по произход или от която идва лицето, на езика на тази държава. Приемащите държави-членки могат да изискват тази образователно-квалификационна степен да бъде последвана от името и мястото на учебното заведение или комисията, които са издали документа за нея.

2. Когато образователно-квалификационната степен на държавата-членка по произход или от която идва лицето може, в приемащата държава-членка, да се сбърка със степен, за която в тази държава се изисква допълнително образование, каквото лицето не е придобило, приемащата държава-членка може да постави условие лицето да използва образователно-квалификационната степен, придобита в държавата-членка по произхода или от която то идва, в подходяща формулировка, посочена от тази приемаща държава-членка.

ГЛАВА V

РАЗПОРЕДБИ ЗА УЛЕСНЯВАНЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНОТО УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРАВОТО НА УСТАНОВЯВАНЕ И СВОБОДНО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ ОТ ВЕТЕРИНАРНИТЕ ЛЕКАРИ

A. Специални разпоредби за правото на установяване

Член 6

1. Приемащата държава-членка, която изисква от своите граждани за първоначален достъп до посочените в член 1 дейности, доказателство за нравственост или почтеност, приема като достатъчно доказателство по отношение на гражданите на другите държави-членки удостоверение, издадено от компетентния орган на държавата-членка по произход или от която идва лицето, че поставените в тази държава-членка изисквания за нравственост или почтеност, необходими за достъп до съответната дейност, са изпълнени.

2. Когато държавата-членка по произход или от която идва лицето, не изисква доказателство за нравственост или почтеност за първоначален достъп до съответната дейност, приемащата държава-членка може да изиска от гражданите на държавата по произход, или от която те идват, свидетелство за съдимост или равносilen документ, издаден от компетентния орган на държавата-членка по произход или от която идва лицето.

3. Приемащата държава-членка може, ако разполага с конкретни факти, възникнали преди установяването на заинтересованото лице в тази държава и извън нейната територия, които на нейната територия биха могли да имат последствия за достъпа до въпросните дейности, да уведоми държавата-членка по произход или от която идва лицето.

Държавата-членка по произход, или от която идва лицето, разглежда достоверността на фактите. Властите на тази държава сами вземат решение за естеството и обхвата на разследванията, които трябва да се предприемат и съобщават на приемащата държава-членка изводите, до които са стигнали по отношение на издадените от тях удостоверения или документи.

4. Държавите-членки гарантират тайната на предадената информация.

Член 7

1. Когато в приемащата държава-членка са в сила закони, подзакони и административни разпоредби относно спазването на изискванията за нравственост или почтеност, включително и разпоредби, предвиждащи дисциплинарни наказания в случай на груба професионална грешка или наказателна присъда, свързани с упражняване на някоя от дейностите, посочени в член 1, държавата-членка по произход или от която идва лицето, предава на приемащата държава-членка необходимата информация за мерките или наказанията от професионален или административен

характер, предприети срещу въпросното лице, както и за наказателните санкции, относно упражняването на професията в държавата-членка на произход или от която идва лицето.

2. Приемашата държава-членка може, ако разполага със сериозни и конкретни факти, възникнали преди установяването на заинтересованото лице в тази държава и извън нейната територия, които биха могли да имат на нейната територия последствия за упражняването на въпросните дейности, да уведоми държавата-членка по произход или от която идва лицето.

Държавата-членка на произход, или от която идва лицето, проверява достоверността на фактите. Властите на тази държава сами взимат решение за естеството и обхвата на разследванията, които трябва да се предприемат и съобщят на приемащата държава-членка изводите, до които са стигнали по отношение на предадената от тях информация по силата на параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират тайната на предадената информация.

Член 8

Когато приемащата държава-членка за достъп до дейностите, посочени в член 1 или за тяхното упражняване, изисква от своите граждани документ за физическо или психическо здравословно състояние, тази държава приема като достатъчно в това отношение представянето на документа, който се изисква в държавата-членка по произход или от която идва лицето.

Когато държавата-членка по произход, или от която идва лицето, не изисква такъв вид документ за достъп до въпросните дейности или за тяхното упражняване, приемащата държава-членка приема от гражданите на държавата-членка по произход, или от която те идват, удостоверение, издадено от компетентния орган в тази държава, съответстващо на удостоверенията в приемащата държава-членка.

Член 9

Посочените в член 6, 7 и 8 документи не могат да бъдат представяни по-късно от три месеца от датата на издаването им.

Член 10

1. Процедурата по допускането на кандидата до дейностите, посочени в член 1, съгласно членове 6, 7 и 8, следва да приключи в най-кратки срокове и не по-късно от три месеца след представянето на всички необходими документи от заинтересованото лице, без това да нарушава сроковете, произтичащи от евентуално обжалване след приключването на тази процедура.

2. В случаите, посочени в член 6, параграф 3, и в член 7, параграф 2, искането за преразглеждане прекратява срока, посочен в параграф 1.

Консултираната държава-членка трябва да изпрати отговора си в срок до три месеца. В противен случай, приемащата държава-членка може да направи изводи въз основа на сериозните и конкретни факти, които са й известни.

Приемащата държава-членка дава ход на процедурата, посочена в параграф 1, веднага след като получи отговора или след изтичане на срока.

Член 11

Когато дадена държава-членка изисква от своите граждани полагане на клетва или официална декларация за достъп до дейностите посочени в член 1 или за тяхното упражняване, и в случай, че формулировката на тази клетва или на тази декларация не може да се използва от гражданите на другите държави-членки, приемащата държава-членка следи на заинтересованите лица да се предостави подходяща и съответстваща формулировка.

Б. Специални разпоредби за предоставянето на услуги

Член 12

1. Когато държава-членка изисква от гражданите си за достъпа или за упражняването на дейностите, посочени в член 1, разрешително, регистрация или членство в професионална организация или сдружение, тази държава-членка освобождава от това изискване гражданите на държавите-членки в случай на предоставяне на услуги.

Заинтересованото лице предоставя услуги със същите права и задължения както и гражданите на приемащата държава-членка; за него се прилагат дисциплинарните разпоредби от професионален или административен характер, които се прилагат в тази държава-членка.

За тази цел и в допълнение на заявлението за извършване на услуги, посочено в параграф 2, държавите-членки могат, с оглед на прилагането на дисциплинарните разпоредби, които са в сила на тяхната територия, да предвидят временна регистрация, която се извършва автоматично, или членство *pro forma* в някоя от професионалните организации или сдружения, или вписване в регистър, при условие, че това по никакъв начин не забавя, нито пък затруднява извършването на услуги и не води до допълнителни разходи за извършващия услуги.

Когато приемащата държава-членка предприеме мярка по алинея 2, или разполага с факти, противоречащи на тези разпоредби, тя незабавно информира за това държавата-членка, в която се е установило лицето.

2. Приемащата държава-членка може да изиска лицето да направи пред компетентните органи предварително заявление за предоставянето на услуги от негова страна, в случай че изпълнението на тези услуги налага временното му пребиваване на нейната територия. Приемащата държава-членка може във всички случаи да изиска от ветеринарен лекар, установен в друга държава-членка, предварително заявление за извършване на услуги, състоящо се в издаване на предписания или ветеринарни удостоверения без преглед на животни, стига тази практика да се допуска от законовите, подзаконовите и административните разпоредби, както и от професионалните правила на приемащата държава-членка.

Приемащата държава-членка, която изисква такова предварително заявление, предприема необходимите мерки то да се отнася, ако е необходимо, за серия от услуги, които се извършват в рамките на един и същи регион, за един или няколко обекта, за известен период от време, но за не повече от една година.

В случай на неотложност, това заявление може да бъде направено в най-кратък срок след извършването на услугите.

3. По силата на параграф 1 и 2, приемащата държава-членка може да изиска от лицето един или повече документи, съдържащи следните сведения:

- визираното в параграф 2 заявление,

- удостоверение, че лицето упражнява законно въпросните дейности в държавата-членка, в която се е установило,

- удостоверение, че лицето притежава визираните в настоящата директива дипломи, свидетелства или други документи, които се изискват за извършване на съответните дейности.

4. Документите, предвидени в параграф 3 не могат да бъдат представяни по-късно от дванадесет месеца от датата на издаването им.

5. Когато дадена държава-членка лишава изцяло или частично, временно или окончателно, свой гражданин, или гражданин на друга държава-членка, установен на нейната територия, от правото да упражнява някоя от визираните в член 1 дейности, тя прави необходимото за временното или окончателно, в зависимост от случая, отнемане на удостоверението, визирано в параграф 3, второ тире.

В. Общи разпоредби относно правото на установяване и свободно предоставяне на услуги

Член 13

Когато в приемаща държава-членка използването на професионална квалификация, отнасяща се за визираните в член 1 дейности, е нормативно уредено, гражданите на другите държави-членки, които отговарят на предвидените в член 2 и член 4 образователни изисквания, използват професионалната квалификация, възприета в приемащата държава-членка и отговаряща на тези изисквания, и си служат с нейната съкратена формулировка.

Член 14

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, позволяващи на заинтересованите лица да бъдат информирани за разпоредбите на ветеринарното законодателство, както и при необходимост, за деонтологичните изисквания в приемащата държава-членка.

За тази цел те могат да създават информационни служби, от които лицата да могат да получават необходимата информация. При установяване, приемащите държави-членки могат да задължат заинтересованите лица да установят контакт с тези служби.

2. Държавите-членки могат да създадат визираните в параграф 1 служби към компетентните власти и органи, които ще посочат в срока, предвиден в член 18, параграф 1.

3. Държавите-членки правят необходимото, когато се налага, заинтересованите лица да придобият, в техен интерес и в интерес на техните клиенти, необходимите езикови познания за упражняването на тяхната професия в приемащата държава-членка.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 15

В случай на основателни съмнения, приемащата държава-членка може да изиска от компетентните власти на друга държава-членка потвърждение за достоверността на дипломи, свидетелства и други удостоверения, издадени в тази друга държава-членка и посочени в глава II, както и потвърждение, че лицето отговаря на всички изисквания за образование, предвидени в директива 78/1027/ЕИО.

Член 16

Държавите-членки посочват в предвидения в член 18, параграф 1, срок, властите и органите, имащи правоспособност за издаване или за приемане на дипломи, свидетелства и други удостоверения, както и документите или сведенията, посочени в настоящата директива, като информират незабавно за това другите държави-членки и Комисията.

Член 17

Настоящата директива се прилага и за гражданите на държавите-членки, които съгласно Регламент (ЕИО) № 1612/68 упражняват или ще упражняват като наемни работници дейностите, посочени в член 1.

Член 18

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива в срок от две години от уведомяването и незабавно информират за това Комисията.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които приемат в обсега на материята, уредена с настоящата директива.

Член 19

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 18 декември 1978 година

За Съвета:

Председател

H.-D. GENSCHER